

Sygn. akt II AKa 273/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 grudnia 2019 r.

Sąd Apelacyjny w Warszawie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSA – Ewa Gregajtys

Sędziowie: SA – Rafał Kaniok (spr.)

SO (del.) – Izabela Szumniak

Protokolant: – st. sekr. sąd. Katarzyna Rucińska

przy udziale Prokuratora Jacka Pergałowskiego

po rozpoznaniu w dniu 4 grudnia 2019 r.

sprawy P. I. urodz. (...) w B.

c. F. I. i J. M.

oskarżonej z art. 55 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii

na skutek apelacji, wniesionej przez obrońcę oskarżonej

od wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie

z dnia 13 maja 2019 r. sygn. akt XVIII K 59/19

1) utrzymuje zaskarżony wyrok w mocy;

1) zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. A. K. Kancelaria Adwokacka w W. kwotę 738 (siedemset trzydzieści osiem) złotych, w tym 23% VAT, tytułem wynagrodzenia za obronę świadczoną z urzędu w postępowaniu odwoławczym;

2) zwalnia oskarżoną od kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze, obciążając wydatkami Skarb Państwa.

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II AKa 273/19
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:		
1. CZEŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 13 maja 2019 r. sygn. akt XVIII K 59/19

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia**1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia**

na korzyść

na niekorzyść

w całości

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

1.3.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu

2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz	

<u>niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</u>		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwiążle o powodach nieuwzględnienia dowodu

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
1) 2)	<p>obraza przepisów postępowania, mająca wpływ na treść zaskarżonego wyroku, w szczególności art. 7 i 424 § 1 pkt 1 KPK polegająca na przekroczeniu granic swobodnej oceny dowodów, w tym wyjaśnień oskarżonej, przy ustaleniu, że (...) swoim zachowaniem wypełniła znamiona czynu z art. 55 ust. 1 i 3 ustawy z dn. 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, podczas, gdy zebrany w sprawie materiał dowodowy oceniany zgodnie z zasadami logicznego rozumowania i regułami doświadczenia życiowego prowadzi do przeciwnego wniosku;</p> <p>błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku i mający wpływ na jego treść, będący konsekwencją przekroczenia granic swobodnej oceny dowodów, a polegający na ustaleniu przez Sąd I instancji, że oskarżona miała świadomość, że w jej walizce znajdują się środki odurzające, a przynajmniej z całą pewnością mogła się tego domyślać, podczas gdy ustalenia te pozostają w sprzeczności z zebrany w sprawie materiałem dowodowym;</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p> <p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>

<p>Zwiężle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>	
<p>- zarzut 1) i 2) apelacji są w całej rozciągłości bezzasadne, zaś z treści zarzutów i z ich rozwinięcia w uzasadnieniu apelacji wynika wprost, że dotyczą one tych samych kwestii i odwołują się do identycznej argumentacji – sprowadzającej się w istocie do próby wykazania, iż Sąd przekraczając granice swobodnej oceny dowodów, błędnie ustalił, że oskarżona miała świadomość (lub domyślała się), że przewoziła środki odurzające i tym samym, że wypełniła znamiona zarzucanego jej czynu z art. 55 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii - a zatem niezbędnym jest łączne odniesienie się do obu powyższych zarzutów;</p> <p>- bezzasadność tak rozumianych zarzutów jest oczywista albowiem Sąd meriti w sposób wyczerpujący zbadał i przeanalizował całokształt zebranego materiału dowodowego, zaś przeprowadzone dowody ocenił zgodnie z zasadami prawidłowego rozumowania i zdrowym rozsądkiem, doświadczeniem życiowym i na tej podstawie poczynił bezbłędne, kompletne, ustalenia faktyczne a stanowisko swoje poprawnie uzasadnił, zgodnie z regułami z art. 424 k.p.k.. Zatem zarzut wadliwej oceny dowodów (art. 7 k.p.k.), powiązany bezpośrednio z zarzutem błędu w ustaleniach faktycznych uznać należy za chybiony, podobnie jak (niespełniający w istocie kryteriów zarzutu określonego w art. 437 pkt 2 k.p.k.) zarzut obrazy art. 424 k.p.k.</p>	

- wniesiona apelacja nie zawiera przekonujących argumentów, które mogłyby wzruszyć stanowisko zajęte przez Sąd I instancji w ramach zaskarżonego wyroku i w jego uzasadnieniu;

- apelujący skupia się na odmiennej, polemicznej, interpretacji poszczególnych trafnych wniosków wysnutych przez Sąd I instancji (w oparciu o niebudzące wątpliwości dowody i okoliczności), dotyczących stopnia świadomości oskarżonej co do tego, iż przewozi na teren Unii Europejskiej środki odurzające w znacznej ilości;

- wszelako skarżący traci z pola widzenia to, że dopiero kompletna analiza tychże dowodów i okoliczności, dokonana wnikliwie przez Sąd meriti, wskazuje na istnienie przytłaczającej ilości faktów ubocznych, tworzących jeden nieprzerwany ciąg, świadczący jednoznacznie o tym, iż oskarżona obejmowała swoją świadomością fakt (a co najmniej z całą świadomością godziła się na to), że przewozi środki odurzające w walizce użyczonej jej przez nieustalonego mężczyznę;

- jednocześnie wszystkie te fakty, połączone przez Sąd meriti w jedną logiczną całość, wykluczają jakąkolwiek racjonalną wersję przeciwstawną, w tym zwłaszcza hipotetyczną wersję, która mogłaby wynikać z chwiejnych i zmiennych wyjaśnień oskarżonej;

- wersja oskarżonej jest na tyle niewiarygodna i momentami wręcz absurdalna, iż nie pozwala na przyjęcie konkretnych i spójnych ustaleń faktycznych, mogących stanowić przeciwwagę dla ustaleń

poczynionych przez Sąd I instancji w ramach zaskarżonego wyroku;

- przede wszystkim, Sąd meriti słusznie uznał, iż użyczenie oskarżonej walizki, przez obcego (czy też nowopoznanego) człowieka, który chciał jeszcze w zamian za to zapłacić oskarżonej wynagrodzenie, było zachowaniem na tyle nielogicznym, że musiało wzbudzić w niej podejrzenie, iż znajdują się w niej środki odurzające;

- podobnie okolicznością, która nie mogła u oskarżonej nie wzbudzić podejrzeń był fakt, iż akurat w miejscu do którego się udawała (R.) mężczyzna ten posiadał znajomego, który miałby odebrać ww. walizkę;

- za trafną uznać należy ocenę Sądu meriti, że niewiarygodne są późniejsze wyjaśnienia oskarżonej, iż to ona chciała zapłacić nieznanemu mężczyźnie za walizkę oraz że powyższa zmiana wyjaśnień spowodowana była jedynie kalkulacją oskarżonej, iż taki wariant jest dla niej mniej obciążający;

- przy tym Sąd meriti wnikliwie analizuje wszelkie rozbieżności i nielogiczności w poszczególnych wyjaśnieniach oskarżonej - np. dotyczące miejsca pozostawienia starej walizki (u znajomej? w hotelu?), lub okoliczności poznania mężczyzny o imieniu C. oraz okoliczności w których padła propozycja użyczenia walizki przez tegoż mężczyznę (w hotelu?, podczas zakupów?) itp. – które wskazują, iż oskarżona, co do okoliczności istotnych dla poczynienia ustaleń, które mogą ją obciążać, rozmija się z rzeczywistością;

- oskarżona, w świetle zasad rządzących polską procedurą karną

ma prawo do mówienia nieprawdy, jednak zarazem okoliczność, że oskarżona kłamie w swoich wyjaśnieniach stanowi cenną wskazówkę dla Sądu, iż ma ona interes w nieujawnianiu swojej rzeczywistej wiedzy na temat działań zarzucanych jej w akcie oskarżenia;

- na pełną aprobatę zasługują rozważania i oceny Sądu meriti, co do nielogicznego i wręcz niedorzecznego charakteru zachowań opisywanych w wyjaśnieniach oskarżonej, polegających w szczególności na przybyciu na Madagaskar ze zbyt małą walizką - pomimo, iż planowała ona robić zakupy dla których potrzebna była większa walizka - a następnie na przyjęciu od nieznannej sobie wcześniej osoby (i to z propozycją zapłaty wynagrodzenia) zbyt dużej walizki jak na potrzeby przewiezienia zakupionych przez siebie rzeczy oraz (co najbardziej zaskakujące) polegających na porzuceniu swojej walizki (w hotelu?) pomimo, że wiązało się to z oczywistą stratą finansową i że nie istniały żadne przeszkody by ww. walizkę (podobnie jak przy locie na Madagaskar) zabrać z powrotem jako bagaż podręczny. Jedynym racjonalnym wytłumaczeniem tych dziwacznych operacji była (jak trafnie przyjął Sąd meriti), chęć niewzbudzania przez oskarżoną podejrzeń na lotnisku w związku z tym, iż przyleciała na Madagaskar z jedną walizką a wraca do Europy z dwoma walizkami – co już w sposób nieuchronny kojarzy się z zachowaniami typowymi dla osób, które pragną przemycać środki odurzające;

- trafne są oceny Sądu meriti co do zachowania oskarżonej na

lotnisku w W., które odbiegało do normy i wskazywało na świadomość oskarżonej co do rzeczywistej zawartości jej bagażu, jak też co do jej zachowania polegającego na (rzekomym) sprawdzaniu zawartości zupełnie nowej walizki tuż przed wylotem z Madagaskaru;

- powyższe fakty i okoliczności, powiązane w jedną całość, w sposób niebudzący wątpliwości wskazują na kształt strony podmiotowej przestępstwa zarzucanego oskarżonej, to znaczy na to, iż oskarżona miała świadomość, że w przywiezionej do krajów Unii Europejskiej walizce znajdują się środki odurzające lub co najmniej przewidywała, że znajdują się tam takie środki i na to się godziła. Tym samym oskarżona, przewożąc walizkę ze środkami odurzającymi na teren Wspólnoty Europejskiej, wyczerpała znamiona czynu zarzucanego jej w akcie oskarżenia.;

- w tej sytuacji zarzuty apelacyjne [1), 2)], bazujące na odrzuceniu sądowej oceny wyżej wymienionych faktów i okoliczności oraz na zastąpieniu jej własną subiektywną oceną nie mogą być uznane za zasadne.

Wniosek

Uniewinnienie oskarżonej od popełniania zarzucanego jej czynu.

zasadny
częściowo zasadny
niezasadny

Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.

Wniosek apelacyjny o zmianę wyroku i uniewinnienie oskarżonej

jest niezasadny albowiem - wobec nietrafności zarzutu obrazy przepisów postępowania, w tym przekroczenia granic swobodnej oceny dowodów (art. 7 k.p.k.) oraz zarzutu błędu w ustaleniach faktycznych wyroku - nie zaistniały jakiegokolwiek podstawy wskazujące na konieczność korekty tegoż wyroku.

<p>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>	
<p>1.</p>	
<p>Zwiążle o powodach uwzględnienia okoliczności</p>	
<p>5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO</p>	
<p><i>5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji</i></p>	
<p><u>1.</u></p>	<p>Przedmiot utrzymania w mocy</p>
<p>Zaskarżony wyrok w całości.</p>	
<p>Zwiążle o powodach utrzymania w mocy</p>	
<p>Bezpodstawność zarzutów z pkt 1) i 2).</p> <p>W ramach przedmiotowego postępowania pierwszoinstancyjnego nie doszło do obrazy przepisów prawa procesowego, która mogłaby rzutować na kształt zaskarżonego wyroku. Nie stwierdzono też błędów w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę tegoż orzeczenia, które mogłyby mieć wpływ na jego treść.</p>	
<p><i>5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji</i></p>	
<p>1.</p>	<p>Przedmiot i zakres zmiany</p>

Zwięźle o powodach zmiany	

<u>5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji</u>		
<u>5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia</u>		
1.1.		# art. 439 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
<u>5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania</u>		
<u>5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku</u>		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
Pkt 2)	Koszty nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonej przez adwokata z urzędu w postępowaniu odwoławczym (§17 ust. 1 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 3 października 2016 r., Dz. U. poz. 1714)	
6. Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
Pkt 3)	Zwolnienie od kosztów sądowych skazanej na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. z uwagi na sytuację majątkową i brak dochodów skazanej.

7. PODPIS
Ewa Gregajtys Rafał Kaniok Izabela Szumniak